

APSOLUTNA I RELATIVNA ISTINA

RAZMIRICA RADOSTI -

zatim pode na spavanje. Tada nastaje, možda pomalo nezasluženi ili upravo i previše naplaćeni iznenadni preokret (svejedno, nastaje): trgnuvši se iz sna uslijed Fuličevog gurkanja, žena obgrli svog čovjeka sa neočekivanom strašću, i naš junak, nezadrživo gravitajući prema trenutačnom blaženstvu, bijesno tokareći uživa u podmazivanju.

Izmoren od ženinog ljubavnog umilnog milovanja, misleći na blagotvorni uticaj polnog života na jačanje srčanih mišića, Fulič slatko sklopi oči, ali ugleda grozan san (valjda zbog uticaja bolnice i ostalih varljivih stvari): sanja da je umro i da tegli svoju škrinju iz koje curi smeda tečnost kvaseći mu ramena i ruke! Strahuje da će ga leš zaraziti, ali udovoljivši nekakavoj apsurdnoj obavezi, mora da ga odnese na obalu mora, gdje ga mora položiti na jedan

gospodin hrčka se uvek vraća u postojbinu!

jovanka nikolić

Kada je susetka Gospodina Hrčke pročitala u novinama priču »Jedan nerazjašnjen događaj u hotelu Novi Sad, dok je Gospodin Hrčka boravio na službenom putu u Budimpešti«, toliko se razljutila da je rešila da ceo slučaj uzme u svoje ruke. Čvrsto je bila ubedena da je Gospodin Hrčka umešan u taj nerazjašnjen zločin, jer ga je godinama dobro poznavala. Pošto Gospodin Hrčka obožava hotele sa čijim se mogućnostima uvek iznova upoznaje, susetka je znala gde ovoga puta da ga potraži. Odlučila je da odmah otpuće, a kada čovek ima ideju, sve ostalo za njega ne postoji!

Obukla se diskretno, stavila red vožnje u tašnu i odjurila na železničku stanicu. U poslednjem trenutku je uskočila u večernji voz. Smestivši se u jedan prazan kupe, zadovoljno je otvorila novine i još jednom o svemu dobro razmisnila. Bila je potpuno u pravu! Želela je u to da veruje. Verujući nekoliko časova, stigla je na granicu. Podebeo carinik, veoma razrok, bahato je ušao u kupe i ne shvatajući da ona osim tašne i novina nema drugi prtljag, oduzeo joj je novine. To je prilično razljutilo susetku Gospodina Hrčke, koja je u mislima pokušala snažnim karate zahvatom da mu popravi vid. Carinik je bio mnogo veštiji nego što je očekivala, te je naglo otvorio vrata i izišao. Više kulture ti ne bi škodilo – dovinula mu je sa raščupanim mini valom. Ne uzbudujući se više, uzelu je češalj i ogledalce i otišla u WC. Frizirala se do Budimpešte.

Stigavši na odredište, odšetala je u »Ambasador«. To je bio na prvi pogled jednostavan hotel, ali kada bi se ušlo u njega, tek tada bi se otkrivale njegove prave vrednosti. Hol je bio ukusno namešten, sa svim potrebnim stvarima vešto odabranim da zaseñe goste. Kristalni lusteri su obasjavali visoki svod i poput sunčevih zraka bacali svoj sjaj na pridošlice. Koračajući po debelom persijskom tepihu, susetka Gospodina Hrčke se uputila prema recepciji. Posmatrajući sav raskoš sakupljenog vremena, nije se dala zbuniti. Naslućivala je da je život komplikovan i prepun zamki i zato je bila oprezna.

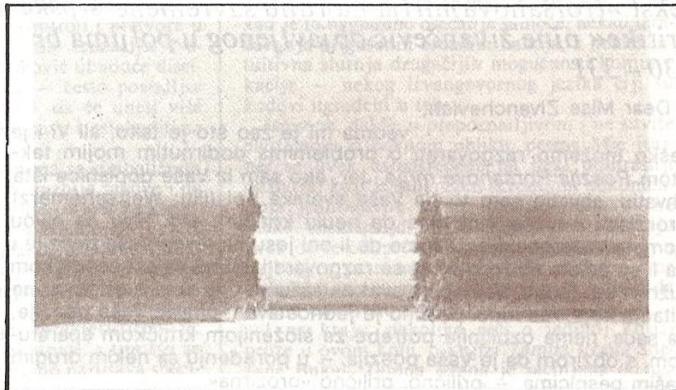
Iako je znala da je lepota problem nauke, u šta se ona nije baš mnogo razumela, nije se zadovoljila samo posmatranjem i uživanjem. Odlučna, intuitivna i dražesna... vođena istraživačkom sposobnošću, zatražila je od šarmantnog recepcionara knjigu gostiju. Morala je što pre da se uveri da li Gospodin Hrčka boravi u hotelu. Sigurnim, stranim naglaskom obratila se recepcionaru, koji se ni posle ručne intervencije nije htio pomeriti sa svoga mesta. Iz tašne

coškasti ormari nagrižen od soli. On to, s velikim naporom, i učini, zatim potraži sapun – strahovito izbezumljujuća poenta je da se sapun NE PJENI U VODI!!!

Ako je Irma tvoja prva ljubav, a Mekomudi Dulič drugi vječni susjed, s kim si se sreao jednog olovnog jutra u fabriči, na jednoj nemogućoj radnoj akciji iz doba kada si bio gimnazijalac-tuberan. Jednog jutra, kad hiljadu ljudi ispuštaju u vazduh – kao po komandi – ispod svojih jorgana proizvode raspadanja mračne noći. O tome si već napisao jedan sastav sporne vrijednosti, za što si na kraju dobio četvrtku.

Jednog uzbudljivog utorka, ujutro, sa ogromnim paketom, vrteći svojim nadžakom banuo je u kuću nevjerni sin.

S madarskog preveo: Stevan Martinović

je bez problema izvukla dve novčanice od 10 DM i pružila mu ih. Ovaj je na njeno zaprepašćenje uzeo samo jednu i bez reči joj predao knjigu. Ovolikog poštjenja ima samo ovde – osvrnula se oko sebe sa namerom da kasnije svrati u frišop. Ali žudnja je sveta stvar i susetka gonjena njome brzo otvorila knjigu. Pažljivo je čitala imena gostiju, kojih je bilo iz celog sveta. Na žalost, nigde nije mogla da pročita Hrčkino. Nije htela verovati svojim očima. Mora biti tu! Znala je da Gospodin Hrčka voli da se maskira, pa je spisak još jednom pročitala. Jedan podebeo uskličnik učini joj se nekako poznat. On je oduveli voleo debele uskličnike! Parao bi papir mastiljavom olovkom, dok na kraju ne bi probušio hartiju. Iako ovoga puta hartija nije bila iscepana, poznala ga je po tački koja je treperila poput svica u noći. Ushićena otkrićem počela je nežno da je dotiče. Skinuvši knjigu sa pulta spretno je iscepala stranicu i stavila u džep. Receptornar, koji sve to nije video, ote joj knjigu i mrko je pogleda. I kada je upravo htela da mu se izvini za malu sebičnost, na vratu oseti vreo dah. Razrogačivi oči, ispusti tašnu i polako se okreće. Ispred nje je stajala neobična prilika sa otvorenim čeljustima i čačkalicom između zuba. Da prilika nije imala kravatu, dobila bi srčani udar. Prilika se smešila. Ispod kariranih rukava nazire su se zategnute mišice. Šavovi su pucali. Na nogama je imala iskrivljene cipele kao u priči »Gospodin Hrčka u plemenu Maobu«. Lukut cveća u desnoj ruci nije odavao njen karakter. Odmerivši priliku od pete do glave, susetka Gospodina Hrčke je pogleda u oči. Zamućen pogled zločinca lebdeo je na licu. Gospodine Hrčka – prenerazi se susetka i stavi naočare.

Guten Tag Frau, wie freue ich mich, Sie zu sehen. Ich bin auf diner Dienstreise! – progovori Gospodin Hrčka. Tudom' – susetka ukrstí očima i zadenu uskličnik za rever!

Wiederholen Sie bitte' – skide joj Gospodin hrčka uskličnik i prikači ga za kravatu. Legyen kedves lassabban beszélni – ponovi susetka na insistiranje. Ich verstehe, wenn man sehr langsam spricht' – Gospodin Hrčka uze od susetke ukrštene oči i zakova ih za glavu. Birokrato – procedi kroz stisnute zube susetku izazvana njegovom drskošu. Osećajući se u tom trenutku poniženom, bespomoćnom i očajnom, ne razmišljajući, dograbi tašnu sa persijskog tepiha i svom snagom udari Hrčku u želudac. Gospodin Hrčka je knu od bola, ali se ne prosvetli. Umesto njega prosvetli se receptornar i pobaca sve kofere na ulicu. Susetka Gospodina Hrčke, uvredena, povredena i ostalo... pridržavajući svoje oči odjuri na voz da se što pre vrati kući i na jastuku isplače, po mogućnosti i razmisli, dok je Gospodin Hrčka radi svog i opštег mira odgodio povratak do sledećeg sredstva javnog prevoza. Ali i on se morao jednoga dana vratiti u svoju postojbinu, jer hoteli su samo povremena odmorišta. Setno je otišao u prodavnicu i kupio najbolji foto aparat sa blicem, nameravajući da se bavi umetničkom fotografijom. Odlučio je da do sledeće priče fotografiše samo fasadu hotela »Novi Sad«. Susetka će biti prilično razočarana, ali moraće kad-tad izazvati da proviri!

1. Dobar dan gospodo, veoma mi je draga što vas vidim. Ja sam na službenom putu!
2. Znam!
3. Ponovite molim vas!
4. Budite ljubazni i govorite sporije!
5. Razumem kad se veoma lagano govoriti!